

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Psalmi, Sev Precationes D. Ioan. Fisheri Episcopi Roffensis

Fisher, John

Lvgdvni, 1572

Psalmvs Primvs, Ad Impetrandam remissionem peccatorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41688

3
P S A L M V S

PRIMVS, AD IM-

*petrandam remissionem
peccatorum.*

Dominator Domine, Deus
omnipotens, magne & ter-
ribilis, qui cælum, terram,
mare, & omnia quæ in eis
sunt, verbo tuo fecisti.

Cuius potentia irresistibilis, & miseri-
cordia super omnia opera tua.

In ditione tua vniuersa sunt posita, a-
nima omnis viuentis, & spiritus vniuer-
sæ humanæ carnis.

Tu misereris cui volueris, & clemens
es, in quem tibi placuerit.

Consilium tuum in sempiternum per-
sister, & omnis tua voluntas fiet.

Tua est potentia, & imperium & glo-
ria, qui es super omnia, & per omnia, &
in omnibus nobis.

Pater misericordiarum, & Deus om-
nis gratiæ, paciſque ac consolationis, qui
non vis mortem impij, nec delectaris in

A ij

perditionibus animarum.

O Deus, misericordia diues, qui propter nimiam charitatem tuam, qua dilexisti nos, etiam cum inimici tui essemus, vnigenitum Filium tuum Iesum Christum misisti in hunc mundum, vt omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam æternam:

Miserere mei, miserere mei, secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele transgressiones meas.

Laua me, Deus sancte, ab iniquitate mea, & ab immunditijs meis purga me.

Scelera enim mea agnosco Domine, & iniustitias meas contra me pronuntio.

Confiteor aduersum me impietatem cordis mei, nam erga te cor perfidum semper habui ac rebelle.

Filius infidelis, & exasperans, prouocaui te in vanitatibus meis.

Pater sancte, peccaui in cælum & coram te, neque iam sum dignus vocari filius tuus.

Quoniam irritaui iram tuam in multitudine iniquitatis meæ, & mentitus sum in omnibus iustitijs tuis.

Re-

Reuersus sum à vijs tuis, vt facerem malum in conspectu tuo, impiè egi, & iniquè me gessi, relinquens mandata tua, & detrahens correctioni tuæ.

Auerti me, & nõ custodiui fœdus tuũ, ambulauit in via non bona post cogitationes meas, elegens ea, quæ tu noluisti.

Non te metui, Domine Deus omnipotens, neque vultum tuum reueritus sum, inobediens fui, & ceruicem meam induraui.

Frons meretricis facta est mihi, nescio erubescere, ecce loquor ad te, sed facio malè magis ac magis.

Deserui bonum, retrorsum abij, non posui spem in te Deo factore meo, sed aliundè præsidium & securitatem parans.

Araui impietatem, iniquitatem meæ sui, comedi fructum mendacij, quia confisus sum in via mea.

Proieci legem tuam post tergum, non attendens mandato tuo, nec recedens à studijs meis prauis.

Non dedi cor vt reuerterer ad semitas tuas, te enim agnoscere nolui, at inpegi propter iniquitatem meam.

Non sum reuersus ad te in toto cor-

de meo vsque in hunc diem, sed mendaciter, & quemadmodum fidem frangit mulier viro suo, sic fidem fregi tibi, ô Domine Deus.

Abominabilia enim feci, & malorum nihil me pœnituit, de malo ad malum transiens post concupiscētiās cordis mei prauas.

Tu scis omnia Domine, quo modo irritaui te in adinventionibus meis malis, & vniuersa mea delicta à te non sunt abscondita.

Exosam habui disciplinam tuam, & sermones tuos proieci retrorsum.

De malitia mea pœnitentiam non egi, sed præualui in vanitate multa.

In corde meo non fuit veritas, & iniustitiam operatæ sunt manus meæ.

Loquutus sum iniquitatem, & dolos parturiui, meditatus sum cum corde meo verba mendacij, & consumpta est in visceribus meis veritas.

Adsuefeci linguam meam loqui vanitates, perficiens voluntatem carnis & cogitationum, studia & adinventiones meæ contra te Domine Deus, vt prouocarem oculos maiestatis tuæ.

Vidisti hæc omnia Domine, & tacuisti, sed malum fuit in oculis tuis, & non placuit tibi.

In indignatione tua repudiasti me, & diuisus es à me iam multis diebus.

Tradidisti me in desideria cordis mei, vt ea facerem, quæ non conueniunt.

Væ mihi, quòd recessi à te, multa mihi calamitas, quoniã flagitiosè vitam duxi.

Væ mihi desertori, vt facerem consilia, & non ex te, & perficerem cogitationes, sed non ex spiritu tuo: propterea cõgregationes peccati super peccatum.

Quotidie ignominia mea mihi ob oculos, & pudor faciem meam obteggit.

Et tu Domine Deus, quare obliuisceris mei, & tam diu contines misericordiam tuam à me?

Suscipe causam meam post longam iram tuam: misericors enim es, ne irasca- ris obsecro in perpetuum.

Ne repellas contritum & humiliatum, miserum & abiectum, qui nomen tuum suppliciter inuocat.

Reuertere aliquantulum, Domine Deus, & exorabilis esto super sceleribus meis.

Ne facias mihi iuxta peccata mea, & secundū iniquitates meas ne reddas mihi.

Ne ostendas potentiam tuam in miserum, nec eum, cui nulla est virtus, tam durè persequaris.

Veniant preces meæ ante vultum tuum, & iuxta promissa tua, recipias me in gratiam tuam.

Tuus enim ego sum, Pater iuste, quem pretioso suo sanguine redemit vnicus tibi Natus.

Et iam abominatur anima mea vitam meam, & te iudicē omnium veniam peto.

Humilio me sub potēti tua manu, quoniam quum iratus fueris, misericordiam facis, & in tempore tribulationis peccata dimittis.

Et ego peccatorem me confiteor, obsecrans te Domine Deus omnipotens, pro bonitate tua, vt facias mecum iuxta magnam misericordiam tuam.

Confundor & erubesco leuare faciem meam ad te, quoniam delicta mea ascenderunt in conspectum tuum.

In te, in te Pater peccaui, & quod malum est in oculis tuis admisi, multa siquidem est iniquitas mea coram te. Prose-

Etò

Etò in te præuaricatus sum ab incunabulis meis vsque in hunc diem, iugiter faciens malum ab vberibus matris meæ.

En ego in iniquitate genitus sum, & peccato inquinatum enixa est me mea mater.

Granum enim seminis mali seritur in corde meo, & ab eo quantum impietatis pollulauerit vsque ad hunc diem?

Transgressiones meæ mecum sunt, & hucusque fero opprobrium adolescentiæ meæ.

Ecce Domine sub peccato vænundatus sum, & non inuenio in carne mea bonum.

Siquidem quod volo bonum, illud non ago, sed quod odio mihi est malum, id facio.

Cuncta cogitatio cordis mei apposita est ad malum omni tempore, ab adolescentia mea.

Et quare morior in peccatis meis Domine Deus omnipotens? quùm tibi non sit voluntas vt moriatur impius, tantùm vt reuertatur, & viuat.

Tu etenim bonus es & propitiabilis, qui etiam indignos saluas iuxta magnam

IO P R E C A T I O N E S
misericordiam tuam.

Quanquam enim insustentabilis sit ira
super peccatores cōminationis tuæ, im-
mensa tamen & imperuestigabilis mise-
ricordia promissionis tuæ.

Tu fecisti misericordiam in millibus
à retro temporibus, quò magnum red-
deres nomen tuum, quemadmodum e-
tiam nunc permanet.

Patres antiqui in angustijs suis ad te
clamauerunt, & tu liberasti eos: in te spe-
rauerunt, & non sunt confusi.

Cùm non haberent ultrà, quod age-
rent, hoc solùm restabat, vt oculos suos
ad te dirigerent.

Saluasti eos propter nomen tuum, vt
ostenderes in eis fortitudinem tuam.

Multis vicibus pronocabant te iniqui-
tatibus suis, & ad iracundiam concitau-
erunt bonitatem tuam.

Et quum tribulationem eorum & eos
supplices tibi vidisses,

Recordatus pacti tui, pœnituit te,
iuxta multitudinem miserationum tua-
rum.

Miserere mei, miserere mei ô Domi-
ne Deus omnipotens: nam miser & in-
fœlix

foelix ego sum, sana me obsecro, quem percussisti propter iniquitatem meam.

Anima mea vehementer turbata est, & tu Domine, quousque non respicies?

Quousque reprobabis orationem ad te vociferantis? an ne in perpetuum? quousque auertes faciem tuam à me?

Vbi sunt misericordiæ tuæ antiquæ Domine, quas firmasti in veritate tua?

Num iam desines misereri Deus? aut reprimes per iram bonitatem tuam?

Num proiecisti in æternum, vt nunquam posthac sis placidus?

Et manus tua non est inualida, quin iuuare potest: nec grauatae aures tuæ, vt audire renuant.

Quandiu voluam cogitationes amaras cum animo meo? quanto tempore dolor cor meum torquebit?

Quousque tandem superabit me inimicus meus? respice & exaudi me ô Domine Deus.

Illumina oculos meos: diutiùs enim obdormiui in morte, & præualuerunt aduersum me iniquitates meæ.

Reuertere Domine, reuertere, vt eripias animam meam, & saluum me

facias propter magnam misericordiam tuam.

Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis & gratiæ.

In morte quænam erit memoria tui? aut in inferno quis confitebitur tibi?

Viuens, viuens, ipse te laudabit, & notam faciet misericordiam tuam.

Domine, in ira tua ne arguas me, neq; in furore tuo ultionem de me sumas.

Ne iacias ad me tela tua, neque aggraves super me manum tuam.

Iram tuam diutiùs tuli, & de calice furoris tui plus satis bibi.

Non est sanitas in carne mea, à facie iræ tuæ, nulla mihi pax à facie peccatorum meorum.

Iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum, & velut pondus immane quotidie me premunt.

Fœtoré exhalant cicatrices meæ, propter stultitiam meam.

Miser sum, & abiectus à facie tua, omni die mœrens ingredior.

Anima mea plena est immunditijs, & in me toto nihil est sanum.

Hinc fit, vt inimici mei crudeliùs me per-

persequantur, obrugio præ magnitudine doloris mei.

Cor meum in me fluctuabundum est, & fortitudo mea à me recessit.

Domine, notum est tibi desiderium meum, & necessitas mea te minimè latet.

Propitius esto peccatis meis propter temetipsum, ô Domine Deus omnipotens, & scelera mea coram te deleantur: nam secundum bonitatem tuam promissisti poenitentiam remissionis peccatorum.

Propter gloriam nominis tui Domine miserere mei, & solue tuam erga me indignationem, & tum verè iustus agnosceris in verbis tuis, & vinctus quum de te iudicabitur.

Siquidem per hoc annuntiabitur immensa tua gratia, quum misertus fueris eorum, qui non habent unde gloriantur in conspectu tuo.

Et bonitatem tuam discent omnes habitatores terræ, quum benefeceris nobis propter nomen magnum tuum, & nõ secundum vias nostras malas, neque iuxta scelera nostra praua.

Profectò Domine Deus, si non multi-

plicaueris misericordias tuas erga nos, nō uiuificabitur seculum cum eis qui habitant in eo, & si non donaueris de bonitate tua, quomodo erigantur illi, qui iniquitatem fecerunt, de peccatis suis?

Miserere mei, miserere mei, ô Pater bone, & noli diutius mecum irasci propter nomen magnum tuum.

Et propter nomen sancti filij tui Iesu, quem misisti propitiationem pro peccatis nostris per fidem in sanguine suo, propitius esto mihi peccatori.

Ecce pater sancte, ecce puerum tuum, quem elegisti: en dilectum tibi filiolum, in quo bene complacitum est animæ tuæ, ponens spiritum tuum super eum, & mittens eum, ut euangelizaret pauperibus, ut sanaret contritos, ut consolaretur omnes lugentes, & prædicaret captiuis indulgentiam, & cæcis visum.

Ecce paruulum tuum, qui natus est nobis. ecce filium tuum, qui datus est nobis, cui etiam non pepercisti, sed pro omnibus ad mortem tradidisti, oblationem & hostiam in odorem suauitatis.

Verè languores nostros ipse in corpore

pore suo tulit, & dolores nostros ipse portauit.

Infirmatus est propter peccata nostra, & vulneratus propter scelera nostra.

Disciplina pacis nostræ irruit super eum, & liuore suo vulnera nostra sanata sunt.

Omnes nos quasi oves errauimus, unusquisque in viam suam declinauit, & tu Domine posuisti in eo iniquitates omnium nostrum, percutiens ipsum propter scelera populi tui.

Corpus suum dedit percutientibus, & genas vellentibus, faciem suam non auertit ab increpantibus & conspuentibus in eum.

In dilectione & misericordia sua perditos redemit, pacificans per sanguinem crucis suæ, quæ in cælis, & quæ in terris sunt omnia.

Tradidit in mortem animam suam, & pro transgressoribus preces effudit.

Respice clementissime pater, quisnam ille qui passus est, & reminiscere obsecro pro quibus passus est.

Hic est enim innocens ille, quæ (quum

essemus peccatores) pro nobis ad mortem dedisti: num non multò magis iustificati, nūc in sanguine ipsius, salui erimus ab ira per ipsum?

Si reconciliati tibi sumus (quòd adhuc inimici essemus) per mortem filij tui, an non multò magis reconciliati, salui erimus in vita ipsius?

Ecce agnum immaculatum, qui peccata mundi tollit, cuius pretioso sanguine redempti sumus de iniquitatibus nostris.

Ecce mitissimum innocentem, qui tanquam ovis ad occisionem ductus est, & dum malè tractaretur, os suum non aperuit.

Ecce vnicum tibi natum, quem etsi ex omnipotente virtute tua genuisti, meæ tamen infirmitatis participem fieri voluisti.

Qui cùm in forma Dei esset, nec rapinã arbitratus esset se æqualẽ Deo, semetipsum exinaniuit, formam serui accipies, & in similitudine carnis peccati veniens, damnauit peccatum in carne, humilians semet ipsum, tibi pater vsque ad mortem crucis: illicque chirographum, quod aduersum

aduersum nos erat decretum, debebat, & tollens de medio suffixit illud cruci, in qua expolians principatus & potestates, traduxit confidenter, palàm triumphans, eos in semetipso.

Reduc, Domine Deus, oculos tuæ maiestatis super opus ineffabilis pietatis.

Intuere dulcem tuum Natū toto corpore extensum.

Oblustra partes omnes à vertice capitis vsque ad plantam pedis, & non inuenietur dolor sicut dolor illius.

Attende, pie Pater, dilecti tibi Filioli caput venerandum, horridis circumseptū spinis, diuinum vultum viuo vndiq; spargens cruore.

En impube flagellatur corpus, nudum tunditur pectus, perfoditur cruentum latus, anhelans cor obpalpitat, extēsi stringuntur nerui, decora languent lumina, regia pallent ora, melliflua exæstuat lingua, interna arescunt viscera, liuida rigent brachia, ossa diuelluntur solida, speciosa debilitantur crura, pedes immaculatos vnda purpurei sanguinis eluit.

Adspice miūissime conditor charissimæ prolis humanitatē, & miserere super

infirmi figmenti tui debilitatem.

Spec̃ta gloriose genitor, gratissimæ
prolis lacerata mēbra, & memorare ob-
secro quantula est mea substantia.

Conspicare Dei hominis pœnam, &
relaxa conditi hominis miseriam.

Vide redemptoris supplicium, & re-
dempti dimitte delictum.

Viam sceleratam procul à me pelle, &
doce me per spiritum tuum sanctum, viam
veritatis eligere.

Obsecro te ô Rex sanctorum, per hūc
sanctum sanctorum, per hunc redempto-
rem meum, vt reducas me in viam rectā,
quo ei valeam spiritu vniri, qui mea non
abhorruit carne vestiri.

Perfice gressus meos in semitis tuis,
facque odio me habere omnes vias ini-
quitate.

Ablue à malitia cor meum, & ab oc-
cultis malis munda me.

Expia me ô Pater sancte, per sangui-
nem testamēti æterni Filij tui dilecti, qui
dilexit nos, & lauit nos à peccatis no-
stris in sanguine suo, & redemit ab omni
iniquitate.

Purifica cor meum per sanctificationē
spiritus

spiritus tui, & asperſionem ſanguinis filij
tui, ab omni immunditia peccati, & con-
ſcientia mala.

Deus omnipotens propitiuſ eſto mi-
hi peccatori, propter nomen magnum
tuum, & iniquitatum mearum ne memor
ſis amplius.

Quoniam Deus eſtu, bonus & mi-
ſericors, ac patiens erga nos, nolens ali-
quos perire, ſed omnes ad pœnitentiam
reuerſi.

Fac me redire, Domine Deus, de vijs
meis malis, & à cogitationibus meis
prauis.

Peccatorum adoleſcentiæ meæ & ſce-
lerum meorum ne ſis memor: ſecundum
miſericordiam tuam memor eſto mei tu,
propter bonitatem tuam Domine.

Ne ponas vultum tuum aduerſum me
in malum, quoniam nullus eſt, qui audeat
pro me teſtimonium dicere.

Nec in eas iudicium cum ſeruo tuo, te
enim accuſatore nunquam abſoluam.

Etenim ſi iniquitates attendas Domi-
ne, Domine, quis non caderet in conſpe-
ctu tuo? hoc pro certo eſt, quòd coram te
nemo viuens iuſtificabitur, cum aduer-

sus angelos tuos peruersi quid reperisti?

Quāto magis in homine, qui est abominatio & foetor, & domum inhabitat luteam, & bibit sicut aquas iniquitatem?

Quis purus est à sorde ex ijs, qui omnes polluti sunt? ne vnus quidem, etiam si vnus diei fuerit vita eius super terram, & numerabiles menses illius.

In veritate nemo de genitis est, qui nō impiè gessit, nec quisquam iustus in terra, qui bonum facit, & non peccat.

Sed quoniam tecum est propitiatio, cūm terribilis sis, spes mea in te Domine Deus, cui fidit anima mea.

Anima mea te expectat, quoniam tecum est misericordia, & copiosa apud te redemptio.

Hoc enim certissimè scio, quòd non repelles in sempiternum, sed tu ipse qui abieceris, rursus misereberis secundum multitudinem miserationum tuarum.

Pius & clemens es tu Domine Deus, & non auertes faciem tuam à nobis, si reuersi fuerimus ad te.

Tu enim Deus noster suavis, & verus, pater, & in misericordia disponēs omnia.

Exuberāt fontes bonitatis tuæ, & gratia

ria

ria tua nunquam deficit.

Vniuersæ viæ tuæ misericordia & veritas fœdus tuum, & testimonia tua exquirentibus.

Quàm mitis est parens in pueros suos, tam mitis tu Domine erga timentes te, & pro abundantia misericordiæ tuæ indulges infirmitatibus nostris.

Agnoscis figmentum tuum, recordaris quales sumus, memor es quod caro sumus, & nullius firmitatis.

Non oblitus es, quod mundus hic repletur iniustitia & impietate, & totus in maligno positus est.

Attamen tu misericors es & plenus gratia, propitius, ac pœnitens super malitiam hominum.

Miserere mei, ô Domine Deus salutis meæ, propter gloriam nominis tui, & libera me, & propitius esto peccatis meis propter nomen tuum.

Pater iuste, ne attendas multitudinem iniquitatum mearum, sed respice faciem Iesu filij tui sancti, qui peccatum non fecit, & peccata nostra pertulit in corpore suo, super lignum crucis.

Auerte faciem tuam à peccatis meis,

B iij

& omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus, & spiritum rectum innoua intra me.

Ne proijcias me à facie tua, & spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiã de salute tua, & spiritu potenti confirma me.

Emollias cor meum Domine Deus, ne reuertar ad semitas tuas, nam in erroris via diutiùs erraui.

Conuerte me ad te, & conuertar, tu enim fictor meus es, ego verò lutum, & opus manuum tuarum.

Ne auertas faciem tuam à me, ne declines in ira à seruo tuo.

Adiutor esto mihi, ne deseras me, neque despicias me ô Domine Deus meus, & salus mea, Amen.

PSALMVS II. PRO
peccatorum remissione.

Fortissime Deus spirituum, & vniuersę carnis, cuius iudicia inscrutabilia sunt & sapientia profunda,

Exaudi preces serui tui, & ne repellas obsecrationes figmenti tui.

Etenim donec vixero loquar ad te, &
non